

Vydává: Sdružení pro Kropach z.s. ve spolupráci s obecním úřadem, místními obyvateli a chalupáři jako občasník

č.09/18

www.spk-kropach.wbs.cz

září 2018

Blíží se říjen a s ním volby do obecního zastupitelstva

Volby se konají v pátek 5.10.2018 v 14:00 – 22:00 a v sobotu 6.10.2018 v 8:00 - 14:00

Kandidáti na kandidátní listině sdružení nezávislých kandidátů Sdružení nezávislých kandidátů Kropach, které bylo zaregistrováno pro volby do zastupitelstva obce Kropach

Poř.č.	Jméno, příjmení	Věk (ke dni volby)	Povolání	Část obce	Název politické strany nebo politického hnutí, jehož je kandidát členem
1.	František Chadima	46	starosta obce	Kropach	bez politické příslušnosti
2.	Pavel Soukup	30	místostarosta obce	Valy	bez politické příslušnosti
3.	Pavčina Šimková	42	sociální pracovnice	Kropach	bez politické příslušnosti
4.	Michal David	47	manažer	Kropach	bez politické příslušnosti
5.	Luboš Krejčík	53	řidič	Kropach	bez politické příslušnosti
6.	Miloš Jirmásek	57	elektrotechnik	Kropach	bez politické příslušnosti
7.	Rudolf Kalita	68	důchodce	Valy	bez politické příslušnosti
8.	Miroslav Nešvera	28	příslušník PČR	Kropach	bez politické příslušnosti
9.	Bc. Jakub Horák	40	manažer kvality a sociální pracovník	Kropach	bez politické příslušnosti

Kandidáti si kladou za úkol zlepšení životních podmínek v obci s cílem získat další trvalé obyvatele.

Buřtobraní – již tradice

22.9.2018 od 15 hodin na prostranství před kropášským kostelem opět naplníme tuto tradici a sejdeme se na kus řeči, dobrou grilovanou klobásku, chlazené pivo, kávu a nějaký dobrý koláček či sladkost z rukou našich pekařských kouzelníků. Přijďte si popovídat se sousedy, než přijdou chladné dny.

Babinec

25. srpna se uskutečnil „Babinec“ za velké účasti žen. Všem tímto děkuji a těším se na další setkání, abychom probraly, co je nového a zajímavého. Věřím že opět bude účast hojná. Zvu vás na **Hřebenovku 22.9.2018 v 19 hodin** a již se na vás těším.
Zdraví vás Jarka

Přednáška o historii finanční stráže

Obec Krompach zve dne **28.9.2018 od 18 hodin**, v prostorách obecního úřadu na přednášku **Finanční stráž aneb Historie finanční stráže se zaměřením na Šluknovský výběžek a rok 1938 v regionu**, kterou pořádá Jednota Československé obce legionářské v Mladé Boleslavi. **Přednášet bude pan Ing. Jaroslav Beneš**, známý a uznávaný odborník specializující se na toto téma.

Díky

František Chadima, starosta obce

Jednota Československé obce legionářské
v Mladé Boleslavi si vás dovoluje srdečně pozvat na

VZPOMÍNKA NA OBRÁNCE HRANIC Z ROKU 1938 V LUŽICKÝCH HORÁCH

v sobotu 29. září 2018

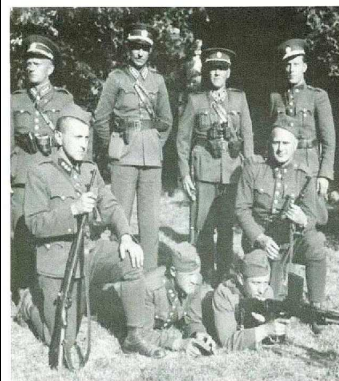
Program setkání:

- 10:00 Pietní akt u Památníku padlých hraničářů na hraničním přechodu Dolní Světlá-Waltersdorf.
- 16:00 Přednáška o historii finanční stráže v muzeu v Rumburku v rámci probíhající výstavy o finanční stráž.

www.csol.cz | www.csol-mb.net | www.facebook.com/jednota

Finanční stráž aneb Historie finanční stráže

místo: Muzeum Rumburk

trvá do: 29. 09. 2018

Výstava v rumburském muzeu připomíná rok 1938 a vyvrcholí 29. září 2018 pietním aktem v Dolní Světlé Waltersdorfu v 11 hodin a komentovanou prohlídkou výstavy v rumburském muzeu v 16 hodin.

SDH – soutěž O pohár starosty obce, která se konala 5.8.2018 v Krompachu

Letos byla účast družstev daleko větší, než na první loňské soutěži. Soutěžní družstva do Krompachu jezdí ráda zejména pro příjemnou atmosféru a prostředí, které se více podobá skutečnosti opravdového hasičského zásahu.

Bohužel medaile našim hasičům utekla o pověstný „fous“ a získali opět čtvrté místo. Příště se jim už určitě podaří dostat „na bednu“ a my všichni jim budeme držet palce.

STRÁŽ P. DALŠKOV	2.	3	
KUHBATICE	2.	6	
ČESKÁ LIPA	2. I.	10	
ČESKÁ LIPA	2. II.	8	
SKALICE	H.	7	
KUHBATICE	H.	9	
MIMOŇ	H.	12	
KROMPACH	H.	4	31:48
LUVOVÁ	H.	1	35:49
BŘEZOVÁ	H.	2	25:36
STRÁŽ P. DALŠKOV	H. I.	5	
STRÁŽ P. DALŠKOV	H. II.	4	

Ještě k letošním Cyrilometodějským slavnostem, tentokrát z pohledu německých účinkujících v průvodu císaře Karla IV.

Dostali jsme dopis od německých členů císařského průvodu a nesmírně oceňujeme velmi dobrou češtinu, ve které byl připraven. Kéž bychom my takhle dobře uměli německy (povzdech redakce). Mnohokrát děkujeme našim přátelům za účast na CMS 2018 a za ocenění vztahů mezi našimi vesnicemi.

Zde je přepis dopisu:

Dne 7.7.2018 se v Krompachu konaly slavnosti Cyrila a Metoděje. „Historický císařský průvod“ z Oybyna dostal již podruhé pozvání k účasti. Do Krompachu jsme přišli rádi. Byli jsme zde již v roce 2016. Letos se účastnilo 22 členů. Setkání organizovali Horst Helle z Jonsdorfu, Seigfried Hähsch z Hainu a Jiří Pomahač z Krompachu.

Prožili jsme krásný den – hudba, tanec a různé stánky.

Zde se také uskutečnilo první setkání mezi novými starosty z Oybyna – Tobias Steiner a z Krompachu – František Chadima.

Sešli se zde také kamarádi krompašských hasičů z Oybyna, Lückendorfu a Jonsdorfu.

Myslíme si, že spolupráce mezi Krompachem, Oybinem a Jonsdorfem je důležitá.

Věříme, že příští rok přijede z německé strany i více návštěvníků.

Armin Schüller

Předseda „Historického Císařského průvodu“.

Setkání sousedů přes hranici.

V pátek 10.8.2018 se od 18 hodin v prostorách restaurace „Kammbaude“ konalo další setkání sousedů přes hranici.

Setkání se kromobyčejně povedlo a protáhlo se do pozdních hodin. Účast byla velká z obou stran hranice, potkali se známí, přátelé a vznikla nová přátelství. Hrál česká kapela, která dokazala splnit každé hudební přání a velmi přispěla k dobré pohodě. Tancovalo se a vládla všeobecná spokojenost.

Občerstvení bylo velice chutné a pivo mělo správný říz a správnou teplotu.

"10 lužických sedmistovek" – slovo od organizátora Martina Hunčovského

tradiční závod, který proběhl 18.-19.srpna 2018 a v sobotu byl opět klasický cíl na návsi v Krompachu. Organizace celovíkendové akce pro běžce je vždy velmi náročná. Na startu bylo 48 špičkových vytrvalců a ultraběžců z celé ČR, závod patří jednoznačně k nejtěžším v ČR, byl zařazen rovněž do čs.ultramaratonského poháru "Ultracup". Za 2 dny běžci zvládnou všech 10 lužických "sedmistovek", délka 109 km. Vítězství obhájil z loňska Radek Brunner, v současnosti jasně nejlepší ultramaratonec ČR. Tento závod bere jako ideální přípravu, kopcovité, náročné, navíc letos horko, čili opravdu výborné vyladění formy.

Zázemí stejně jako loni jsme našli v Prázdninovém domě Sloup na celý víkend - ubytování, místo pro organizační tým, sklad a zpracování výsledků.

Vážíme si spolupráce s OÚ Krompach a DD v Krompachu, příjemné bylo letos navíc občerstvení u paní Davidové, blízko u cíle - zmrzlina, nápoje, mnohý závodník, včetně doprovodu to využil..😊.

Výsledky ultramaratonu:

muži:

1. Radek Brunner, 9:39 hodin
2. Petr Herejt, 10:08 hodin
3. Václav Kolpek, 10:40 hodin

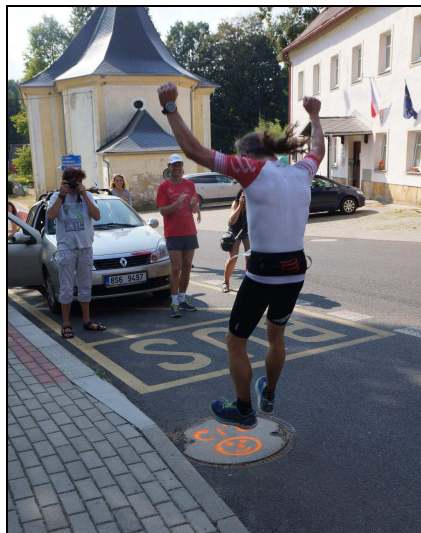
ženy:

1. Lenka Horáková, 12:49 hodin
2. Iveta Bodnarová, 13:10 hodin
3. Jana Šindlerová, 13:19 hodin

Do ultramaratonu máme v neděli vložený krátký závod, kros na 7,8km v okolí Sloupu v Čechách, vítězem se dle očekávání stal Petr Cmunt v čase 31:35.

Martin Hunčovský a tým 10L700

Foto převzato se svolením z webu 10lužickýchsedmistovek.cz

Krucifix „U křížku“

Nedaleko hornokrompašské samoty „U křížku“ v pastvinách pod Hvozdem stojí v mírném návrší mezi lukami a remízky na kamenném soklu litinový krucifix, datovaný rokem 1827 a s dodatkem, že pomníček věnoval Anton Goth, který zřejmě nedalekou samotu

vlastnil. Dnes již nezjistíme, co bylo podnětem k tomuto činu. Mohlo to být šťastné přežití úderu blesku nebo přežití loupežného přepadení, ale zrovna tak pouhý záměr okrášlit zdejší krajinu s odkazem na věci, jež nás přesahují. Rodina Gothova je v Krompachu doložena již Berní rulou z roku 1654 a není jisté náhodou, že

donedávna byl pan Goth starostou sousedního Hainu na druhé straně hranice. Na krompašském hřbitově má tato rozvětvená rodina rovněž dochováno nejvíce hrobů, a to devět. Ostatně tato rodina byla jistě v Kropachu vážena a veřejně angažována, o čemž svědčí i její podíl na realizaci krucifixu na Valech, o němž zde již bylo nedávno pojednáno.

Pozoruhodné je, že litinový korpus Krista i kříž jsou identické jako na křížku na Valech, (ale i kamenným soklem je velmi blízký), o němž jsme se zde již dříve zmínili. Pravděpodobně se jedná o dílo ze stejné kovolijské formy některé tehdejší regionální železářny v blízkosti Kropachu. Lze říci, že se tento Kristův korpus ve dvou dílech tehdy nějaký čas odléval do prefabrikované formy. Ostatně litina byla módním materiálem první čtvrtiny 19. století.

Nepříliš dobře čitelný vytesaný, v oválu ozdobně orámovaný německý nápis v písmu zvaném fraktura na kamenném soklu lze volně přeložit jako: „Proto prostřednictvím milosti Boží vyprošené skrze Jeho syna, žijeme navzdory nepravosti světa.“

Křížek je poškozený, jelikož pravá noha Ježíše Krista odstává (ta byla technologicky odlita zvlášť, mimo samotný korpus a poté přimontována šroubem), jelikož v ní evidentně chybí spojovací šroub. Drží tak pouze na společném šroubu v nártěch obou nohou vespodu. Nad hlavou Ukřižovaného rovněž chybí cedulka s nápisem INRI. Proto by bylo dobré, kdyby se obec postarala o odbornou opravu této drobné krajinné památky, jež romanticky doplňuje zdejší kouzlo krajiny. V zásadě to

není nějak velká investice, jež by představovala upevnění zmíněné pravé nohy, očištění korpusu, natření protikorozním nátěrem a zvýraznění nápisu, jako se to před lety stalo u křížku na Valech, který je jejich ozdobou.

Nepochybně by konzervačně restaurační zásah byl záslužný, aby prodloužil život této drobné krajinné památky, která dotváří tradičního ducha místa (genia loci) okolní utěšené krajiny, kterou máme určitě všichni tak rádi a která každého vnímavějšího člověka jistě osloví.

Milan Hlinomaz

foto M.Hlinomaz

Kdo se těšil na další díl vzpomínek p. J. Cihelníkové, slibujeme, že určitě bude uveřejněn v příštím čísle. Tentokrát uveřejňujeme poslední díl vzpomínek od p. Pomahače. Děkujeme oběma našim věrným autorům vzpomínek na mládí, které hřejí....

(redakce)

Jak jsem chodil do houslí.

Ve Vysočanech ve vedlejším domě bydlel můj strýc, tátův bratr. Byl skvělý muzikant, uměl na housle, výborně na hornu a na křídlovku a snad na všechny žesťové nástroje. Hrával jako voják v profesionální armádní kapele, odkud ho potom po mnoha letech působení vyhodili pro nadměrné přátelství s alkoholem. Nastoupil tedy do ČKD jako skladník a hrál v místním orchestru tamtéž. Osudného alkoholového přátelství prakticky zanechal. S tátou to však přece jenom při několika pivech upekli a strýc prohlásil: „Brácho, já ti z kluka udělám muzikanta. Začne houslema, aby chytil sluch.“ No a mně bylo asi sedm nebo osm, když se mě zeptal. „Jiríčku, chtěl bys hrát na housličky?“ A já, malý pitomeček, nevěda, co to obnáší, jsem jásal a volal: „Housličky, housličky, chci, chci.“ Myslel jsem si naivně, že dostanu housličky a hned budu hrát. A tak jsem dostal ne housličky, ale rovnou housle. Celé. Žádné půlky, nebo třičtvrtky. Byly mi samozřejmě velké, byla to ale výhodná koupě, tak na co nějaké malé. Vždyť kluk má dlouhé ruce a stejně do nich brzo doroste. Táta je opět jako všechno někde lacino sehnal. A začal jsem se učit. Přišel jsem ke strýci s houslemi v domnění, že budeme hned hrát. Nikoliv. Dozvěděl jsem se z čeho se housle skládají, struník, hmatník, kolíčky, luby, kobylka, žalud, poutko atd., atd. Všechno mi strejda ukázal názorně a ještě domů nakreslil a popsal. Dopřítě jsem se to měl naučit. Dále bylo pro mne novinou, že se neříká šmytec, ale smyčec. A na co je kalafuna a v kterých místech se smyčcem tahá a jak se správně drží. Spousta teorie a já už se těšil na příští hodinu, že už tedy začneme jako hrát. Ale ouvej. Když jsem konečně správně pojmenoval skoro všechny součástky houslí, tak strýc vytáhl notový papír a na něj mi napsal stupnici a pojmenoval noty. „Nauč se to do příště!“ A zase žádné hraní. A už mě to nebavilo, měl jsem vztek a doma jsem se nic neučil. Příště mi strýc ukazoval v osnově jednotlivé noty, které jsem měl správně pojmenovat. Já jsem snad vyjmenoval všechna písmena abecedy, takže jsem hrdě vyrobil notu „U“, „M“, „P“, „I“. Vše mi bylo dobré, nevěda, že základních not je vlastně jenom sedm. Postupně jsem se noty naučil, ale vstávaly mi vlasy hrůzou, když jsem se pak dozvěděl, že prý v nějakém basovém klíči se ty noty jmenujou úplně jinak. Ten se našťestí na houslích nepoužívá.

Pak přišla fáze dvě. Samotné hraní. To už mě trochu bavilo. Moc mi to ale nešlo. Housle mi nehrály, byly mi velké, vrzaly, skřípaly a nějaké hudbě se to nepodobalo ani velmi vzdáleně. „Neboj, to přijde, nejdřív musíš zvládnout správně smyky“. Ale já bych raději zvládal smyky na lyžích, na bruslích, nebo na kole. A tak jsem do houslí začínal chodit čím dál s větší nechuť, a pak až s odporem. Uši jsem měl, takže nebylo všechno zas tak úplně falešné. Pořád jsme ale šmidlali jen nějaká cvičení a stupnice z Maláta, nebo z Ševčíka. Žádná písnička, nic. Kluci šli hrát fotbal a mně se smáli, že musím jít na hodinu. Občas mi na dvoře housle vzali, vyndali je z futrálu, točili kolíčky a trápili je. Raději jsem potom chodil do vedlejšího domu po ulici, ne dvorem, aby mě neviděli.

Na hodině houslí jsem měl nejradši přestávku. Teta nemohla mít a neměla žádné děti a já byl její miláček. Uvařila bylinkový čaj s minerálkou, aby byl hned studený a vždycky něco dobrého upekla. Já jedl koláč a strýc seděl na stoličce u dvířek kachlových kamen, do kterých vyfukoval cigaretový kouř, aby nebyly žluté a zasmraděné tetou ručně háčkované záclony. Musel jsem trénovat i doma, a tak jsem fídlal a fídlal. Bez chuti a zájmu. Když přišel strýc na návštěvu, tak už z předsíně jsem slyšel: „To fis je nízko.“

Musel jsem si housle brát i na prázdniny do Kropachy a cvičit. Jeden čas jsem si vymyslel fintu, že mám housle rozladěné. „Tak si je nalaď.“ „Já to neumím.“ Myslel jsem, že mám vyhráno. Neměl. Poslali mě ke Gerhardovi Šluknerovi, to byl muzikant v místní kapele. Ten mi je podle křídlovky pracně nalaďil. Den dva jsem vrzal, a potom jsem zatočil kolíčky. „Už to mám zase rozladěné.“ „Tak si dojde ke Gerhardovi.“ „Ale táto,“ vstoupila do toho máma, „přece nemůžeme Gerharda pořád otravovat.“ A prázdniny byly v suchu. Pak mě ale v Praze strýc práskl, že housle nalaďit umím, že mě to naučil podle foukací ladičky. A doma byl malér. Marně jsem se vymlouval, že jsem ladičku zapomněl v Praze.

Občas mě strýc brávil na zkoušku jeho dechového orchestru v domnění, že ve mně probudí touhu hrát na něco plechového. Zkoušky se mi opravdu líbily, protože se tam opravdu hrálo, byl tam rámus, veselo a chlapi vedli řeči. Žádný plech mne ale nenadchl. Já bych nejraději kytaru. Začínal rokenrol. Po dobu mého asi sedmiletého houslového trápení jsem se ani jednou neučil nějakou písničku, nebo nehrál v nějakém orchestríčku, nebo skupině a na veřejnosti, jako to dělali s žáky v hudebních školách, čímž děti motivovali k další snaze. Mne to nebavilo. Hrál jsem s nechuť. Strýc byl sice výborný muzikant, ale na plechy. Naučil mě na housle základy, to co uměl on. Když jsme v sešitech na konci přišli na složitější věci, kde byla již potřeba jiná, vyšší poloha ruky, tak to strýc neuměl a začali jsme opakovat. Vyměnili jsme Maláta za Ševčíka a skončili jsme na konci sešitu se stejným výsledkem. A tím jsme pak s houslemi skončili definitivně. Naši se smílovali a nechali mne být. To mi bylo čtrnáct.

Strýc nadále pracoval v ČKD ve skladu, kde si ještě dlouho potom schovávali jako relikvie jím vypsané skladové listy. Strýc se ve škole ještě učil a výborně ovládal krasopis a v orchestru všem rozepisoval noty. A on tím svým placatým notovým perem, inkoustem a krasopisem psal skladové listy. Jeho „Šroub M8“ byl na papíře vyšperkovaný jak od Mikoláše Alše.

Potom šel do penze a přivydělával si k důchodu jako vrátný ve čtvrté vrátnici. Všichni šoféři v ČKD věděli, že když chtějí něco provézt, tak musí jet přes „čtvrto“ a Pepíkovi dát pětikorunu, načež on provedl kontrolu vozu laxně, spíš vůbec. Když strýc zemřel a nedlouho po něm i teta, tak jsme se divili, proč měli doma ve skříni krabici od bot plnou pětikorun. Na mé houslování nevzpomínám moc rád. Táta pak housle zase někomu prodal. Dnes jsem ale vděčen i za to málo, co do mne vtloukli. Použil jsem špatný výraz. Strýc mne nikdy neuhodil, ani na mne nekřičel. Umím alespoň noty a mám hudební sluch. A to málo, co jsem se naučil, dnes občas i použiju. A tak na strýce vzpomínám s vděčností a když jdu našim do Ďáblic na hrob, tak vždycky opucuji i ten jeho a tety, který je hned vedle našeho a dám tam taky svíčku.

JP.

Kultura Cvikov

Kultura Nový Bor

Městské divadlo pondělí 10. září v 19 hodin

Agentura Harlekýn - **DRAHÁ LEGRACE**

Francis Veber

Nemusíte mít peníze, stačí když si lidi kolem myslí, že je máte.

Zoufalý Francois Pignon je už dlouho nezaměstnaný a v bance nemá ani korunu. Aby se zachránil a ukázal všem, že ještě existuje, pošle na sebe daňovou kontrolu. Pod heslem „každý, kdo něco skrývá, je zajímavý a když jde o peníze, je ještě zajímavější“ se kolem něho strhne série neuvěřitelných situací a stane se dokonce neodolatelným pro ženy!

Veberova brilantní hra je volným pokračováním jeho slavného Blbce k večeri.

Vstupné: 350 Kč

Městské divadlo neděle 16. září (přeloženo z 15.5.18) v 19 hodin

David a Jakub Prachařovi s Pavlem Fajtem ve hře

ŽIVOT S KRAJTOU

Příběh o soužití bezvýznamného pařížského úředníka s krajtou je, ač zářmován do humorných situací, hořkým vyprávěním o hluboké osamocenosti člověka uprostřed velkoměsta.

David Prachař si ke spolupráci na vlastní dramatizaci bestselleru Emila Ajara přizval syna Jakuba a bubeníka Pavla Fajta, takže divák neuslyší jenom slovo, neuvidí jenom krajtu, ale uslyší i hudbu a rytmus.

Vstupné: 320 Kč

Foto R.Kalita

Ale je tu stejně hezky !

K procvičení mozku, abychom nezakrněli.

	9	3			2			6
5	2	8		4				
4			8	9				
			6			4		
	4		5		8		2	9
		2	4			1	5	
8			2		5		1	4
2		4	3		7		6	8
1		7			4			5

8				4		3		9
		1		9	8		2	
4						1		
5			2		3			
				5		8	7	4
					6		3	
1		5			2			
6		2		1	4			3
	9						4	

Inzerce a jiné

Termíny rozvozu plynu pro rok 2018: 8.9., 29.9. 2018

p. Kořínek Vladimír tel.: mob.: 777 174 836

Řídicí systémy Siemens, Amit
Hardware servis
Audio, Video, kamerové systémy, EZS
Webdesign a tvorba webových stránek
Tf: +420 608 024714, +420 777 024 746

Inteligentní domy LOXONE, Fibaro
Antény, satelity - montáže servis
Elektroinstalační práce, revize
email: info@nomiret.cz

Váš rodinný dům

www.uhlidameto.cz

od 300 Kč měsíčně

24 HODIN DOHLED • VÝJEZDOVÉ HLÍDKY • ALARMY • KAMEROVÉ SYSTÉMY

**PÉČE
O ZELEŇ**
VOJTĚCH ŠTEFAN

tel.: 777 585 299
e-mail: v.stefan@seznam.cz

veškeré zahradnické práce
ošetřování vzrostlých stromů
ostatní venkovní práce

UPOZORŇUJEME NA VYNUCENOU ZMĚNU NÁZVU WEBOVÝCH STRÁNEK NA:

www.spk-kropach.wbs.cz

Jednotlivé příspěvky se nemusí shodovat s názorem redakce Kropašských Rozhledů.

Není – li uvedeno jinak, autory fotek je redakce KR.

Pište na adresu: R.Kalita – Valy 75 (můžete vhodit do schránky na vrátkách), kalitovi@volny.cz, nebo na e-mail: spk_kropach@volny.cz, případně je možno www.spk-kropach.wbs.cz